

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ทักษะ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ระดับความรู้เรื่องเพศ ทักษะต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับพฤติกรรมเรื่องทางเพศ และความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กับการมีเพศสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ในปีการศึกษา 2539 จาก โรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ด้านลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนครบ ทั้ง 400 ฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพี เอส เอส (SPSS/PC+) และ SPSS for windows Version 6.0 โดยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับ ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ความรู้เรื่องเพศ ทักษะต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ และใช้ตารางไขว้ กับค่าไคสแควร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม ความรู้และทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละตัวแปรและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อหาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมกับลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ความรู้ทักษะ ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) เพื่อหาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำมาเสนอผลการวิจัยในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 นักเรียนหญิง 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 นักเรียนส่วนใหญ่อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.4 กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาเป็นระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 34.2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 29.8 ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท ส่วนสภาพที่พักอาศัยของนักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 72.9 นอกนั้นพักอาศัยอยู่กับญาติ และบุคคลอื่น ๆ ร้อยละ 27.1

2. ความรู้เรื่องเพศ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 35.0) มีความรู้เรื่องเพศในระดับปานกลาง คือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.91 (คะแนนเต็ม 26 คะแนน) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อ พอสรุปได้ดังนี้

ด้านชีววิทยา นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับพอใช้โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 5.07 (คะแนนเต็ม 9 คะแนน)

ข้อที่นักเรียนมีความรู้อยู่ในเกณฑ์ดี และ ดีมาก ได้แก่

- 1) ลักษณะของถุงยางอนามัยที่ดี
- 2) ประโยชน์ของถุงยางอนามัย

ข้อที่นักเรียนมีความรู้ อยู่ในเกณฑ์ พอใช้ และ ต้องแก้ไข คือ

- 1) ลักษณะที่แสดงว่าหญิงเริ่มเข้าสู่วัยรุนอย่างสมบูรณ์
- 2) การนับระยะปลอดภัย
- 3) ระยะในการร่วมเพศที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์มากที่สุด

ด้านจิตวิทยา นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) และข้อที่ได้คะแนนในระดับพอใช้ ได้แก่

- การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง จะเกิดผลต่อผู้ปฏิบัติอย่างไร

ด้านสังคมวิทยา นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.38 (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) และไม่มีข้อที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง

ข้อที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และดี ได้แก่

- 1) ผลของการทำแท้งเดือนต่อสุขภาพ
- 2) ผลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก
- 3) ความผิดปกติทางเพศของวัยรุ่น
- 4) การมีนัดของวัยรุ่น

ด้านสุขวิทยา นักเรียน มีความรู้ด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ พอใช้โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.76 (คะแนนเต็ม = 5 คะแนน)

ข้อที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงคือ

- วิธีการป้องกันโรคเอดส์ จากการมีเพศสัมพันธ์

3. ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 87.75 มีทัศนคติเกี่ยวกับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในเชิงบวกโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติเท่ากับ 3.53 (คะแนน เต็ม 5) มีข้อที่นักเรียน มีทัศนคติอยู่ในเชิงลบเพียงข้อเดียว คือ

- การจับมือถือแขน กับคู่อีกของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบัน

4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.25 มีระดับพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ เท่ากับ 16.15 ส่วนระดับพฤติกรรมเสี่ยงมาก และมากที่สุด พบร้อยละ 2.25 และ 1.25 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง และสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงแต่ละประเภทพอจะสรุปได้ดังนี้

การดื่มสุราหรือของมีนเมา จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนเกินครึ่งเคยดื่มสุราหรือของมีนเมา โดยพบร้อยละ 53.5 สาเหตุของการดื่มสุราที่พบมากที่สุด คือ ถูกเพื่อนชักชวน ร้อยละ 40.3 รองลงมาคือ ต้องการหาประสบการณ์ ร้อยละ 32.2 เพื่อผ่อนคลายความเครียด ร้อยละ 18.75 และถูกคู่วักชักชวนร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

การเที่ยวสถานเริงรมย์ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 37.4 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยสาเหตุของการเที่ยวพบว่า ส่วนใหญ่คือถูกเพื่อนชักชวนร้อยละ 50.76 รองลงมาคืออยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 38.07

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 66.0 เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สาเหตุของการอ่านส่วนใหญ่เกิดจากอยากหาประสบการณ์ ร้อยละ 42.03 รองลงมาคือ ถูกเพื่อนชักชวนร้อยละ 29.7

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่านักเรียน ร้อยละ 59.5 เคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการอยากหาประสบการณ์ร้อยละ 31.76 รองลงมาคือถูกเพื่อนชักชวน และผ่อนคลายความเครียด ตามลำดับ

การจับมือถือแขนกับคู่วักหรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัยพบว่านักเรียน ร้อยละ 55.5 เคยจับมือถือแขนกับคู่วักหรือเพศตรงข้ามโดยสาเหตุเกิดจากการอยู่ตามลำพัง 2 คน เป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 42.85 รองลงมาเกิดจากความรักความเสน่หา และอยากหาประสบการณ์ (ร้อยละ 31.09 และร้อยละ 15.96)

การกอดจูบกับคู่วักหรือเพศตรงข้ามผลการวิจัยพบว่านักเรียนเคยกอดจูบกับคู่วักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 23.9 โดยสาเหตุของการ กอดจูบกับคู่วักหรือเพศตรงข้ามเกิดจากการอยู่

ตามลำพัง 2 คน เป็นส่วนใหญ่คือพบร้อยละ 36.05 รองลงมาเกิดจากความรักความเสน่หาและความ
 คมตนเองไม่ได้ (ร้อยละ 26.44 และ ร้อยละ 15.40) ตามลำดับ

5. พฤติกรรมเพศสัมพันธ์

อัตราการใช้เพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19 โดยพบว่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 13.25 และเพศหญิงร้อยละ 5.75

อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่า อายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 10 ปี อายุที่พบว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากที่สุดคืออายุ 16 ปี โดยมีร้อยละ 34.21 และอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 16.01 ปี

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์นั้น คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่คือคู่อีก/แฟน ร้อยละ 53.95 รองลงมาคือเพื่อนหญิง ร้อยละ 35.53

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเนื่องจากอยู่ตามลำพัง 2 คน เป็นส่วนใหญ่คือร้อยละ 24.88 รองลงมาคือ อยากรลองร้อยละ 22.15 อยากรหาประสบการณ์ ร้อยละ 19.81 และมีความต้องการทางเพศร้อยละ 15.66 ตามลำดับ

สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก มากที่สุดคือ ที่พักอาศัยของฝ่ายตรงข้ามคือร้อยละ 50 รองลงมาเป็นที่พักอาศัยของตนเอง ร้อยละ 40.79

จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่าจำนวนคู่เพศสัมพันธ์สูงสุด คือ 6 คน ส่วนใหญ่จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ที่พบ คือ 1-2 คน ร้อยละ 90.79 ที่พบรองลงมาคือ 3-4 คน ร้อยละ 7.89

การคุมกำเนิด ผลการศึกษาพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ จะมีการคุมกำเนิดบ้างเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.58 ใช้ทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 27.63 และไม่ใช้เลยมีร้อยละ 15.79 วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ คือการหลั่งภายนอก ร้อยละ 43.75 รองลงมาคือการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 37.5 ยาเม็ดคุมกำเนิดร้อยละ 4.69 และยาคุมกินหลังร่วมเพศ ร้อยละ 9.37 ในกลุ่มที่ไม่มีการคุมกำเนิดคือไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น ร้อยละ 36.54 รองลงมาคือหาอุปกรณ์การคุมกำเนิดไม่ได้ ร้อยละ 30.77 ไม่คิดว่าจะตั้งครรภ์ร้อยละ 11.54 และไม่คิดถึงเรื่องการคุมกำเนิดเลยร้อยละ 9.61

การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.26 โดยในกลุ่มนี้รักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยการซื้อยาจากร้านขายยาร้อยละ 50 รองลงมาคือไปพบแพทย์ร้อยละ 25 และปล่อยให้หายเองร้อยละ 25

การตั้งครรภ์หรือคู่เพศสัมพันธ์ตั้งครรภ์ ผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีการตั้งครรภ์หรือคู่เพศสัมพันธ์ตั้งครรภ์ ร้อยละ 3.95 โดยในกลุ่มนี้จะแก้ปัญหาจากการตั้งครรภ์ โดยการทำแท้งทั้งหมด

6. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กับพฤติ กรรมเสี่ยงทางเพศ

เพศของนักเรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับพฤติ กรรมเสี่ยงทางเพศพบว่า เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคะแนนเฉลี่ยพฤติ กรรมเสี่ยงทางเพศ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในแต่ละพฤติ กรรมเสี่ยงพบว่า เพศมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักเรียนชายมีสัดส่วนของการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ มากกว่านักเรียนหญิง โดยพบว่านักเรียนชายไปเที่ยวสถาน

เรจรมย์ร้อยละ 43.8 ส่วนนักเรียนหญิง เคยไปเที่ยวสถานเรจรมย์ร้อยละ 30.7

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่านักเรียนชายอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนหญิงคือพบร้อยละ 81.6 ในขณะที่นักเรียนหญิงพบว่าเคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 50.8

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศก็พบว่านักเรียนชายเคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนหญิงโดยนักเรียนชายเคยดูร้อยละ 74.1 และนักเรียนหญิงเคยดูร้อยละ 43.2

อายุของนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับแต่ละพฤติกรรมพบว่ามีความสัมพันธ์กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือ ถือแขน กับคูรักหรือเพศตรงข้าม และการกอดจูบกับคูรักหรือเพศตรงข้าม ส่วนการเที่ยวสถานเรจรมย์กับอายุ ของนักเรียน ไม่พบความสัมพันธ์กันทางสถิติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนเมื่ออายุมากขึ้น จะมีดื่มสุรา มากขึ้นโดยพบร้อยละ 67.0 ของนักเรียนที่มีอายุมากกว่า 18 ปี ในขณะที่นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี พบร้อยละ 40.7

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับการไปเที่ยวสถานเรจรมย์ พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี ไปเที่ยวสถานเรจรมย์ ร้อยละ 53 ส่วนนักเรียนที่มีอายุ น้อยกว่า หรือเท่ากับ 15 ปี ไปเที่ยวสถานเรจรมย์ ร้อยละ 25.3

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ก็พบว่านักเรียนอายุมากจะอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า (ร้อยละ 76.0 ของนักเรียนอายุมากกว่า 18 ปีและร้อยละ 59.3 ของนักเรียนที่อายุน้อยกว่า 15 ปี)

นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยนักเรียน อายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี ดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ ทางเพศ ร้อยละ 75.0 ส่วนนักเรียนที่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี มีสัดส่วนของการดูร้อยละ 52.7

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับการจับมือถือแขน ก็พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า การเคยจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า คือพบนักเรียนอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี เคยจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 56.0 ส่วนนักเรียนที่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี พบว่าเคยจับมือถือแขนกับคู่อรัก หรือเพศ ตรงข้ามร้อยละ 30.8

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับการกอดจูบกับคู่อรัก หรือเพศตรงข้ามก็พบว่า นักเรียนเมื่ออายุมากขึ้น จะมีการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามมากขึ้นโดยพบร้อยละ 36.0 ของนักเรียนอายุมากกว่า 18 ปี ส่วนนักเรียนที่อายุน้อยกว่า15 ปี พบว่าเคยกอดจูบร้อยละ 14.3

ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ กับแต่ละตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ กับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เท่านั้น ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่พบความสัมพันธ์ โดยพบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นสูงกว่าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ มากกว่า คือพบร้อยละ 47.2 ของนักเรียนชั้น ม.6 ส่วนนักเรียนชั้น ม.5 พบร้อยละ 38.7 และนักเรียนชั้น ม.4 ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 25.5

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

ผลการวิจัยพบว่าค่าใช้จ่าย ประจำเดือนที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับกับแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง พบว่ามีความสัมพันธ์กับการดื่มสุราหรือของมีเมา การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ส่วนการอ่านหนังสือ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม และการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ไม่พบความสัมพันธ์ทางสถิติเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายประจำ

เดือนที่ได้รับกับการดื่มสุราหรือของมีนเมา พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากจะมีการดื่มสุราหรือของมีนเมามากกว่า คือพบว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากกว่า 3,001 ดื่มสุราหรือของมีนเมา ร้อยละ 66.7 ส่วนนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท จะดื่มสุราเพียงร้อยละ 43.6 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่าง ค่าใช้จ่ายประจำเดือนกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายสูงไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูงกว่ากลุ่มอื่น คือร้อยละ 57.1 ของนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากกว่าหรือเท่ากับ 3,001 และ ร้อยละ 21.8 ของนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 1,001 บาท

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ กับการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูงดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนต่ำกว่าโดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่าย มากกว่า 3,000 บาท ดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 66.7 ส่วนนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท ดูภาพยนตร์ กระตุ้นอารมณ์ ทางเพศร้อยละ 54.5

สภาพที่พักอาศัยของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พักอาศัย ของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวม แต่เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แยกแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง พบว่ามีความสัมพันธ์ กับการดื่มสุราหรือของมีนเมา การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และการจับมือถือแขน กับคูรักหรือเพศตรงข้าม โดยนักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่บิดาหรือมารดา มีการดื่มสุรา หรือของมีนเมา มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา (ร้อยละ 63.0 และ ร้อยละ 50.3)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พักอาศัยของนักเรียนกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่นไปเที่ยวสถานเริงรมย์ มากกว่าคือร้อยละ 48.1 ส่วนนักเรียนที่พักกับบิดาหรือมารดา เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 33.8

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัย ของนักเรียนกับการจับมือถือแขนกับ คู่รักหรือเพศตรงข้าม ผลปรากฏว่า การเคยจับมือถือแขนของนักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับญาติ หรือ บุคคลอื่น ๆ จะสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา (ร้อยละ 51.9 และ ร้อยละ 41.7)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด กับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ พบว่า ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยง ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดกับค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สมมุติฐานการวิจัย โดยพบว่านักเรียนที่มีทักษะคิดในเชิงลบจะมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศมากกว่านักเรียนที่มีทักษะคิดในเชิงบวก และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดกับ แต่ละพฤติกรรมเสี่ยง คือ การดื่มสุราหรือของมีเมา การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนต์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศ ตรงข้าม และการกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับทุก พฤติกรรมเสี่ยงที่กล่าวมา

การดื่มสุราหรือของมีเมา พบว่านักเรียนที่มี ทักษะคิดเชิงลบดื่มสุรามากกว่า คือ ร้อยละ 79.6 ส่วนนักเรียนที่มีทักษะคิดในเชิงบวกเคยดื่มสุราหรือของมีเมาร้อยละ 49.9

การเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่านักเรียนที่มีทักษะคิดเชิงลบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ มาก กว่า คือร้อยละ 71.4 ส่วนนักเรียนที่มีทักษะคิดในเชิงบวกเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 32.5

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่านักเรียนที่มีทักษะคิดเชิงลบอ่าน หนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่า คือร้อยละ 83.7 ส่วนนักเรียนที่มีทักษะคิดในเชิงบวกเคย อ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 63.8

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติเชิงลบ ดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่า คือร้อยละ 83.7 ส่วนนักเรียนที่มีทัศนคติในเชิงบวกเคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 55.3

การจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม พบว่านักเรียนที่มีทัศนคติเชิงลบจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม มากกว่า คือร้อยละ 73.5 ส่วนนักเรียนที่มีทัศนคติในเชิงบวกเคยจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 40.2

การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม พบว่านักเรียนที่มีทัศนคติเชิงลบ กอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม มากกว่า คือร้อยละ 61.2 ส่วนนักเรียนที่มีทัศนคติในเชิงบวกเคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 18.5

8. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับทุกตัวแปรและสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักเรียนที่เคยดื่มสุราหรือของมีเมา มีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยดื่ม คือร้อยละ 29.4 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยดื่มสุราหรือของมีเมาเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 7

การเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักเรียนที่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 42.3 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยเที่ยวมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 5.2

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนที่เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 27.7 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 2.2

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนที่เคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 31.5 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 1.2

การจับมือถือแขนกับคู่อรักและเพศตรงข้าม พบว่า นักเรียนที่เคยจับมือถือแขนกับคู่อรักและเพศตรงข้ามเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 39.5 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 2.7

การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม พบว่า นักเรียนที่เคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 67.4 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้ามเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 3.9

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล และจากการสรุปผลการวิจัย เรื่องความรู้ทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรู้เรื่องเพศ

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลางที่ค่อนข้างมาทางความรู้ระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:120) และจุฬารัตน์ หัวหาญ (2539:ก-ข) ที่พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Lindell and Olsson (1993:203-210) ที่พบว่านักเรียนได้รับความรู้ในเรื่องการเจริญพันธุ์ของมนุษย์ยังไม่เพียงพอ นักเรียนยังต้องการการพูดคุยถึงความรู้สึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับครู และKlanger (1993:463-474) ก็พบว่านักเรียนเพียงร้อยละ 2 เท่านั้นที่คิดว่าตนเองได้รับเพศศึกษามาพอแล้วในโรงเรียน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาได้ว่ายังมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ยังคงมีความรู้เรื่องเพศน้อย ถึงแม้ว่าจะได้เรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากปัจจุบันสื่อมวลชนมีอิสระในการนำเสนอข่าวสารความบันเทิงต่าง ๆ มากขึ้นทั้งหนังสือพิมพ์ หนังสือประเภทบันเทิงเริงรมย์ต่าง ๆ สื่อวิทยุ โทรทัศน์ วิดีโอ ซึ่งล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของวัยรุ่นทั้งสิ้น และสื่อเหล่านี้มีจำนวนไม่น้อยที่แสดงถึงความไม่รับผิดชอบต่อสังคม โดยการนำเสนอ ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องไม่มีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมแก่วัยรุ่นทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้ในสิ่งผิด

ๆ และขัดขวางการเรียนรู้ในเรื่อง ที่ถูกต้องเหมาะสม (จรรยา เศรษฐบุตร, 2536 : 71) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Faye (1987:379-380) ที่พบว่าโทรทัศน์มีบทบาทต่อวัยรุ่นมาก เพราะวัยรุ่นถือเป็นแหล่งความรู้อันดับ 4 มีผลกระทบทางเพศมาก เนื่องจากโทรทัศน์ได้นำเสนอภาพเกินความจริงเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องแก้ไขคือ การนับระยะปลอดภัย ซึ่งนักเรียนตอบถูกเพียงร้อยละ 27 และช่วงของการร่วมเพศที่มีโอกาสตั้งครรภ์ได้มากที่สุดตอบถูกเพียงร้อยละ 28 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการสอนเพศศึกษาเรื่องการคุมกำเนิดครูจะเน้นถึงวิธีการคุมกำเนิดที่ได้ผลดีเป็นสำคัญ ส่วนการนับระยะปลอดภัยนั้นอาจจะถือว่าเป็นวิธีการที่ไม่ควรใช้จึงไม่สอนวิธีการคุมกำเนิดชนิดนี้จะเสียตังค์มาก และยังพบข้อที่ต้องแก้ไขเกี่ยวกับวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นและการป้องกันโรคเอดส์ ที่พบว่านักเรียนตอบถูกเพียงร้อยละ 18 และร้อยละ 45 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากการสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะเน้นการติดต่อในช่องทางหลัก ๆ เช่น ทางเลือดทางการร่วมเพศ แต่ไม่ได้บรรยายละเอียดถึงการร่วมเพศว่านอกจากจะร่วมเพศทางอวัยวะเพศแล้ว บางครั้งยังมีการร่วมเพศทางปากด้วย ซึ่งสามารถทำให้เกิดการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ และจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูผู้สอนเพศศึกษาบางท่านในขณะเก็บข้อมูล พบว่า ครูไม่กล้าสอนเพศศึกษาหรือแม้กระทั่งออกข้อสอบในเรื่องเพศบางอย่างตรงไปตรงมาได้เนื่องจากเกรงว่าจะไม่เหมาะสมกับเด็ก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้เรื่องเพศของนักเรียนทั้งสิ้น ทำให้ไม่สามารถประยุกต์ความรู้เข้ากับวิถีชีวิตที่เป็นจริงได้

2. ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติในเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:64) และสุนนา ชมพูทวีป (2530:31-36) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับเพศในเชิงบวก และ เรณู เจริญศรี (2525: ก) ที่พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีทัศนคติที่ค่อนข้างดีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชาย หญิง นอกจากนี้การศึกษาของสุกานดา สุวณิชชาติ และสิรินุช คุณานธิพงศ์(2532:26-39)ก็พบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อเรื่องเพศอยู่ในระดับดีและยังพบว่าความรู้ และทัศนคติต่อเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนวัยรุ่นยังมีความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่อเรื่องเพศไปใน

ทางที่ถูกต้องดีงาม ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคมไทยในเรื่องเกี่ยวกับเพศยังคงมีอิทธิพล และยังเป็นบรรทัดฐานของสังคมโดยทั่วไปรวมทั้งสังคมวัยรุ่นด้วย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องการจัดมือถือ แขนกับคูร์กหรือเพศตรงข้ามถือเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับวัยรุ่นที่มี ทัศนคติเป็นเชิงลบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจุบันอารยธรรมตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศไทยทุกด้าน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมต่าง ๆ โดยเฉพาะค่านิยมเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ สังคมไทยให้ความเป็นอิสระแก่ วัยรุ่นมากขึ้น จึงมีโอกาสดำเนินความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น มีการแสดงออกมากขึ้น ดังนั้น จึงเห็นว่า การจัดมือถือแขนกับคูร์กในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดาไป

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับน้อยที่สุดคือร้อยละ 84.25 ส่วนเสี่ยง มาก และเสี่ยงมากที่สุด พบร้อยละ 2.25 และ 1.25 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกแต่ละพฤติกรรม สามารถอภิปรายได้ดังนี้

การดื่มสุราหรือของมีนเมา จากผลการวิจัยพบว่า เกินครึ่งของกลุ่มตัวอย่างเคยดื่ม สุรา หรือของมีนเมาคือร้อยละ 53.5 สาเหตุสำคัญที่ดื่มคือ ถูกเพื่อนชักชวน และอยากหา ประสบการณ์ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่อยากรู้อยากลองโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เมื่อถูกเพื่อนชักชวนก็ทำให้อยากทดลองดื่ม ประกอบกับปัจจุบันมีการโฆษณาเครื่องดื่มที่ผสม แอลกอฮอล์ทางสื่อโทรทัศน์อย่างเปิดเผย และผลิตภัณฑ์มีการพัฒนาทั้งรูปแบบที่หลากหลาย สามารถหาซื้อได้ง่ายและรสชาติก็ปรับปรุงให้สามารถดื่มได้ง่ายขึ้น

การเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 37.4 ซึ่งน้อยกว่าการศึกษาของ จุฬารัตน์ หัวหาญ(2539:64) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคย เที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 51.4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาดังกล่าวเป็น นักเรียนอาชีวศึกษา แต่เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526: 53) ซึ่ง ศึกษาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าอัตราการไปเที่ยว สถานเริงรมย์ของนักเรียนเท่ากับ ร้อยละ 28.0 ซึ่งน่าจะมีส่วนสาเหตุมาจากปัจจุบันสถานเริงรมย์มี มากขึ้น มีการโฆษณาผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างเปิดเผย นอกจากนี้ยังเพิ่มเวลาในการเปิดให้

บริการมากขึ้น จึงทำให้วัยรุ่นมีโอกาสที่จะเที่ยวสถานเริงรมย์มากขึ้น ส่วนสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ส่วนใหญ่พบว่า ถูกเพื่อนชักชวน และอยากหาประสบการณ์ เช่นเดียวกับการดื่มสุรา

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนเคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในอัตราที่ค่อนข้างสูง คือร้อยละ 66.0 สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการอยากหาประสบการณ์พบร้อยละ 42.03 ซึ่งมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมา โดยระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:101) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยดูหนังสือที่ลักลอบขายร้อยละ 47.7 และชวนชม สกนธวิวัฒน์ (2534:63) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยอ่านหนังสือโป๊ ร้อยละ 51.30 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องจากปัจจุบันหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศหาซื้อได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องลักลอบซื้ออย่างแต่ก่อน การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจึงถือเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเคยดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 59.5 โดยสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการอยากหาประสบการณ์ และถูกเพื่อนชักชวน ซึ่งมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมาเช่นกัน เช่นระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:102) ที่พบว่า นักเรียนเคยดูภาพยนตร์โป๊ร้อยละ 18.4 และการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531:51) กับชวนชม สกนธวิวัฒน์ (2534:64) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยดูภาพยนตร์โป๊ร้อยละ 35.5 และ 51.30 ตามลำดับ เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ มีความเจริญทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง จึงพบว่ากลุ่มตัวอย่างดูภาพยนตร์ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าที่ผ่านมา และที่สำคัญในปัจจุบันสื่อ วิดีทัศน์เหล่านี้หาซื้อหาเข้าได้ง่าย มีวิธีการหลีกเลี่ยงกฎหมายหลากหลายรูปแบบ เช่น การแอบแฝงขายในร้านเช่า วิดีโอธรรมดา การคัดลอกอัดลงม้วนเทปธรรมดาที่ไม่ตรงกับชื่อม้วน หรือแม้กระทั่งการบริการส่งให้จนถึงที่ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เอื้ออำนวยให้นักเรียนสามารถดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ง่ายขึ้น

การจับมือถือแขนกับคู่รัก หรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครเคยจับมือถือแขนกับคู่รัก หรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 55.5 โดยสาเหตุเกิดจากการอยู่ตามลำพัง 2 คน ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของประภาพรรณ โอภาสสวัสดิ์(2537:31) ที่พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเคยจับมือกับคู่รักร้อยละ 55.8 เหตุที่พบว่า

นักเรียนเกินครึ่งหนึ่งเคยจับมือถือแขนกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามนั้นอาจจะเนื่องจาก สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากอารยธรรมตะวันตก เข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมไทยมากยิ่งขึ้น ทำให้วัยรุ่นในสังคมไทยเกิดการเลียนแบบวัยรุ่นในสังคมตะวันตก มีการแสดงออกของความรักมากขึ้น (จรรยา เศรษฐบุตร,2536:1) เมื่ออยู่ด้วยกันตามลำพังก็จะแสดงความรัก ความเป็นเจ้าของโดยการจับมือถือแขน

การกอดจูบกับคูรักรหรือเพศตรงข้าม จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเคยกอดจูบกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 23.9 ด้วยสาเหตุส่วนใหญ่คือ การอยู่ด้วยกันตามลำพัง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 36.05 รองลงมาเกิดจากความรัก ความเสน่หา ร้อยละ 26.44 ซึ่งมากกว่าการศึกษาที่ผ่านมาเล็กน้อย เช่น ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:117) ที่พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเคยกอดจูบร้อยละ 20.4 สาเหตุของการกอดจูบก็ดังเช่นที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการจับมือถือแขนเมื่อมีโอกาสอยู่ด้วยกันตามลำพังก็ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ซึ่งจะทำความสัมพันธ์นำไปสู่การกอดจูบกันได้

4. การมีเพศสัมพันธ์

อัตราการมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์มาแล้วจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:15) ที่พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 21.3 เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษา สุมณา ชมพูทวีป และคณะ(2530:31-36) ที่ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคล้ายคลึงกันพบว่า อัตราการมีเพศสัมพันธ์ในการศึกษาคั้งนี้มากกว่าถึง 3 เท่า โดยการศึกษาของสุมณา ชมพูทวีปและคณะพบเพียงร้อยละ 6.2 เท่านั้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมตะวันตกได้ส่งผลให้ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป มีมีพฤติกรรมไปในทางเสรีมากขึ้น และมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มากขึ้นด้วย

อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่า อายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 10 ปี ซึ่งน้อยกว่าการศึกษาที่ผ่านมา (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์,2526: 115, จุฑามาศ นุชนารถ,2531:61,ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล,2526:116) สาเหตุอาจจะเนื่องมาจากสื่อมวลชนมีการเผยแพร่ข่าวสารอย่างรวดเร็ว ขาดการควบคุมดูแลสื่อที่เผยแพร่ออกมาทางวิทยุโทรทัศน์ ทำให้เกิดการเลียนแบบขึ้น อย่างไรก็ตามอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ

16.01 ช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่พบมาก คือ 16 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของคนอื่น ๆ (อัญชลี คตินุรักษ์, 2535:99 ,จาร์รัตน์ เจียมประชนาภกร, 2537:146) ที่พบว่า อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16 ปี ซึ่งอาจจะเนื่องจากช่วงอายุ 16 ปีเป็นช่วงที่ต้องเข้าสู่การเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ต้องย้ายเข้ามาสู่สถาบันที่เปิดสอนในเขตเมือง ต้องมาเช่าบ้านพัก หรือหอพักอยู่ มีความเป็นอิสระมากขึ้น ประกอบกับช่วงอายุ 16 ปี เป็นระยะเข้าสู่ตอนปลายของวัยรุ่น (16-18 ปี) ซึ่งเป็นระยะที่มีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง และพยายามจะออกจากปกครองของผู้ใหญ่ เป็นระยะที่ทั้งสองเพศมีความใกล้ชิดกันในสังคมมากขึ้น (ยุวดี เทียลชมประสิทธิ์, 2536 : 12) จึงทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น ทำให้พบว่าเป็นช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์มากที่สุด

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่าคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือคูรัก หรือแฟน ร้อยละ 53.95 รองลงมาเป็นเพื่อนหญิงร้อยละ 35.53 ซึ่งคล้ายคลึงกับการศึกษาของจุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539:107) ที่พบว่าคู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ คือเพื่อนหญิง และคูรัก หรือแฟน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่าน ๆ มา (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์, 2526 ,ชลอศรี แดงเปี่ยม และ ประยงค์ ลิมตระกูล, 2526 และสุมาลี โพธิ์ทอง, 2528) ที่พบว่าคู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นหญิงขายบริการ หรือโสเภณี แนวโน้มที่เปลี่ยนไปเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ทำให้เกิดความกลัวการติดเชื้อเอดส์จากหญิงบริการ อีกประการหนึ่งการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือเพื่อนทำให้ไม่ต้องใช้จ่ายเงินค่าบริการ เพื่อการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งความใกล้ชิดสนิทสนมอาจทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่ายจึงทำให้มีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นได้ง่าย

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ของการมีเพศสัมพันธ์เกิดจากการอยู่ตามลำพัง 2 คน พบร้อยละ 24.88 รองลงมาคือ อยากทดลอง ร้อยละ 22.15 ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของประภาพรพรรณ โอภาสสวัสดิ์ (2537:50) ที่พบว่าสาเหตุของการร่วมเพศครั้งแรก คือ การอยากทดลองที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลองหาประสบการณ์ด้วยตนเอง และที่สำคัญวัยนี้เป็นวัยที่มีอารมณ์ทางเพศสูงที่สุด เมื่อมีโอกาสอยู่ด้วยกันตามลำพังจึงทำให้ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ทำให้มีเพศสัมพันธ์ในที่สุด

จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่าจำนวนคู่เพศสัมพันธ์ที่พบมากที่สุด คือ 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 90.79 จำนวนต่ำสุด คือ 1 คน จำนวนสูงสุด คือ 6 คน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากนักเรียนเพิ่งผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาไม่นาน และอาจจะกลัวการติดเชื้อเอชไอวีจึงไม่กล้าเปลี่ยนคู่นอนหลายคน

การคุมกำเนิด ผลการวิจัยพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะมีการคุมกำเนิดบ้างเป็นบางครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 56.58 ใช้ทุกครั้งคิดเป็นร้อยละ 27.8 และไม่ใช้เลยมีร้อยละ 15.79 เนื่องจากข่าวสารที่แพร่หลายอย่างรวดเร็วทำให้วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์มีการใช้การคุมกำเนิดมากขึ้น ซึ่งคล้ายคลึงกับจุฬามาต นุชนารถ (2531:74) ชวนชม สกนธวัฒน์ (2538:62) และอัญชลี คตินุรักษ์ (2535:99) ที่พบว่าวัยรุ่นใช้การคุมกำเนิดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การศึกษารุ่นนี้พบว่า วัยรุ่นเลือกวิธีการคุมกำเนิดโดย การหลังภายนอกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 37.50 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539:108) ที่พบว่าวัยรุ่นเลือกใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเด็กวัยรุ่นถือว่าเป็นวิธีที่สะดวกสบาย ไม่ต้องเตรียมอุปกรณ์อะไรเลย ในกลุ่มที่ใช้บ้างไม่ใช้บ้าง และไม่ใช้เลย เหตุผลที่พบมากที่สุดที่ไม่ใช้การคุมกำเนิดคือ ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น ร้อยละ 36.54 รองลงมาคือ หาอุปกรณ์การคุมกำเนิดไม่ได้ ร้อยละ 30.77

การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.26 ซึ่งน้อยกว่าการศึกษาที่ผ่านมา คือ ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล (2526:115) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นกามโรค ร้อยละ 16.4 และ สุมาลี โพธิ์ทอง (2528:90) พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 21.0 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากคู่เพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นหญิงบริการ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของชลอศรี แดงเปี่ยม และ ประยงค์ ลิ้มตระกูล (2526 :115) ที่พบว่าคู่เพศสัมพันธ์เป็นหญิงบริการร้อยละ 85.9 และสุมาลี โพธิ์ทอง (2528: 99) พบว่าคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นหญิงบริการ ร้อยละ 54.6 รวมทั้งการศึกษาของ สุกานดา สุทธิชาติและสิรินุช คุณานธิพงษ์ (2532) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 81.7 ในขณะที่การศึกษารุ่นนี้พบว่าคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงโสเภณี เพียงร้อยละ 2.63 เท่านั้น ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่าการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในปัจจุบัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างกลัวการติดเชื้อจากหญิงบริการ จึงทำให้คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคู่รักหรือแฟน ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าอัตราการป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนี้ต่ำกว่าการศึกษาที่ผ่านมา นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่ากลุ่มที่ติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีวิธีการแก้ปัญหาโดย รักษาด้วยการซื้อยาจากร้านขายยา ร้อยละ 50 ไปพบแพทย์ร้อยละ 25 และปล่อยให้หายเองร้อยละ 25 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นยังขาดความรู้ในการรักษาที่ถูกต้อง หรืออาจจะเป็นเพราะความอายไม่กล้าไปรับบริการที่สถานบริการของรัฐ

การตั้งครรรภ์ ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีการตั้งครรรภ์ หรือคู่เพศสัมพันธ์ตั้งครรรภ์ ร้อยละ 3.95 ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของ สุกานดา สุวณิชชาติ และคณะ (2530:32) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอัตราการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ร้อยละ 4.7 อย่างไรก็ตามการศึกษาคั้งนี้พบอัตราการตั้งครรรภ์มากกว่าการศึกษาของสุมนา ชมพูทวีป(2530 :31) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ทางเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกัน พบอัตราการตั้งครรรภ์ร้อยละ 1.9 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากวิธีการคุมกำเนิดของการศึกษาคั้งนี้ใช้วิธีการหลังภายนอกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถือเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่เสี่ยงต่อการตั้งครรรภ์มากที่สุด (สุวชัย อินทรประเสริฐ , 2530 :520) ในจำนวนนี้เลือกวิธีการแก้ปัญหาโดยการทำแท้งทั้งหมด อาจจะเนื่องจาก วัยรุ่นในระบบโรงเรียนยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ ไม่มีรายได้ ไม่มีอาชีพ ถ้าหากจะเลือกตั้งครรรภ์ต่อไปก็ต้องออกจากโรงเรียน สูญเสียอนาคต และนอกจากนี้ปัจจุบันยังพบว่า มีสถานบริการรับทำแท้งเถื่อนมากมาย ทำให้วัยรุ่นเลือกใช้วิธีนี้ในการแก้ปัญหาการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา

5. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมกับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เพศของนักเรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลปรากฏว่า เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักเรียนชายมีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง ก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง กับการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการดูภาพยนตร์ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และมีความสัมพันธ์กันในระดับเล็กน้อยกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และการ

กอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม ซึ่งน่าจะเป็นเพราะในสังคมไทยยังมีความแตกต่างของค่านิยมในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิง สังคมไทยยอมรับว่าการที่ผู้ชายสนใจหรือหาความรู้ และประสบการณ์ตลอดจนความบันเทิงทางเพศ เป็นสิ่งปกติ ไม่น่าละอาย จึงทำให้เพศชายมีส่วนสูงกว่าเพศหญิง ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือแม้กระทั่งการอ่านหนังสือและการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:101-102) และประภาพรณ โอภาสสวัสดิ์ (2537:37-40) ที่พบว่านักเรียนชายมีพฤติกรรมการไปเที่ยวสถานเริงรมย์เพื่อหาความบันเทิงตลอดจนการดูภาพยนตร์ไ้มากกว่านักเรียนหญิง และนอกจากนี้สังคมไทยยังคาดหวังว่าหญิงควรจะรักษานวลสงวนตัว ไม่ควรให้ชายจับมือถือแขน กอดจูบ หรือแม้กระทั่งมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงานแต่เพศชายสามารถมีประสบการณ์ทางเพศเหล่านี้ได้โดยไม่เป็นเรื่องเสียหาย (จรรยา พงศ์วิวัฒน์ 2536 :129-131, รัตนา ชนาพร สังสุทธิ์ 2528 " 141-143, วิชาญ รุ่งอุทัย 2533 : 101) จึงทำให้นักเรียนชายมีพฤติกรรมการเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง

อายุของนักเรียน

จากผลการวิจัยเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักเรียนกับค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เมื่อนักเรียนมีอายุมากขึ้น ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จะสูงตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษา ของชวนชม สกนธวัฒน์ (2534 : 63) ที่พบว่า อายุเป็นปัจจัยผลักดันให้มีความประพฤติที่ติดตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาตลอดจนการทำแท้ง และยังสอดคล้องกับการวิจัยของแสงโสม ศิริพานิช (2534 :56) ที่พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ จากเพศสัมพันธ์ และการศึกษาในต่างประเทศ ก็เช่นเดียวกัน (Kantner and Zelnik 1972 : 58-62, Morris, et al. 1988 : 147-151, Sonenstein, Pleck and Leighton 1989:48-59) ซึ่งพบว่าอายุเป็นปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด สามารถช่วยทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของอายุกับแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง พบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทุกตัวแปรยกเว้นการเที่ยวสถานเริงรมย์ คือการดื่มสุราหรือของมีเมา การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือ

แขนกับคูร์กหรือเพศตรงข้าม และการกอดจูบกัันคูร์กหรือเพศตรงข้าม โดยพบความเข้มของความสัมพันธ์ในระดับเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่ออายุของนักเรียนมากขึ้นย่อมจะผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ มากกว่า รู้จักเพื่อนฝูงมากขึ้น มีโอกาสเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัวมากกว่านักเรียนที่อายุน้อย และที่สำคัญเมื่ออายุมากขึ้น มักจะได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครองมากขึ้น ให้ความเป็นอิสระเพราะเห็นว่าเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบแล้ว จึงทำให้มีโอกาสในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สูงกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนที่อยู่ระดับชั้นสูงกว่าจะมีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่า ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กันแต่ละพฤติกรรมเสี่ยง พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับเล็กน้อยกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเมื่อนักเรียนอยู่ในระดับชั้นสูงกว่า ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่ำกว่า เมื่อมีอายุมากขึ้นผู้ปกครองมักจะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนมากขึ้นในการออกจากบ้านเมื่อไปทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกบ้าน นอกจากนี้ปัจจุบันมีกฎหมายห้ามเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ด้วยจึงทำให้สัดส่วนของการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นสูงกว่ามีสัดส่วนที่มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของจุฬารัตน์ หัวหาญ (2539 : 94) ที่พบว่า นักเรียนในสายวิชาชีพที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ต่างกันจะมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน และ Ortigosa et al (1992:293-298) ที่พบว่า ระดับชั้นมีผลให้มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับกับค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฬามาศ นุชนารถ (2533 : 74-81) ที่พบว่า ยิ่งได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูงขึ้นอัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับแต่ละพฤติกรรมเสี่ยงพบว่า มีความเข้มของความสัมพันธ์ในระดับเล็กน้อย กับการดื่มสุราหรือของมีเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการดู

ภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยพบว่าเมื่อนักเรียนมีค่าใช้จ่ายประจำเดือนประจำเดือนสูงขึ้น จะพบสัดส่วนของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหล่านี้สูงขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเมื่อนักเรียนไปมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จะต้องใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านั้น ดังนั้นถ้ามีเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากโอกาสในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จึงสูงตามไปด้วย คล้ายคลึงกับผลการศึกษาของ ศุภจรี วจิวิวัฒน์ (2533:47) และการศึกษาของสันทัต เสริมศรี และ สิบพงษ์ ไชยพรรค (2530:303-313) ที่พบว่า เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีประสบการณ์ทางเพศ โดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากก็จะมีประสบการณ์ทางเพศมากตามไปด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน (ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลิ้มตระกูล, 2526:43-44, อัญชลี คตินุรักษ์, 2535:63 และอังสนา บุญธรรม 2535:114)

สภาพที่พักอาศัยของนักเรียน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับสภาพที่พักอาศัยของนักเรียน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ ศุภจรี วจิวิวัฒน์ (2533 : 48) และอัญชลี คตินุรักษ์ (2535 : 109) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันโดยในกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศสูงส่วนใหญ่มักจะอยู่หอพัก อย่างไรก็ตามจากการวิจัยครั้งนี้ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่บิดามารดา ก็มีแนวโน้มสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดา เนื่องจากนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา น่าจะได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดมากกว่าการไปพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ซึ่งมีสภาพแวดล้อมแตกต่างกันไปอย่างชัดเจน จึงทำให้นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แตกต่างกันด้วย

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศ ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศ และทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ความรู้เรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติกับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับแต่ละพฤติกรรมก็ไม่พบความสัมพันธ์กันทางสถิติด้วยเช่นกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของหลายคนที่ผ่านมา (สิบพงษ์ ไชยพรรค, 2530:68-69 , จุฬามาศ นุชนารถ,

2531:74-81 และวิชาญ รุ่งอุทัย, 2533: 80-94) ที่พบว่าความรู้เรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดและการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของ ชวนชม สกนธวัฒน์(2534: 62-64) ก็พบว่าความรู้เป็นปัจจัยผลักดันให้มีความประพฤติดันเป็นผลที่เกิดตามมาของการมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา กับการทำแท้ง และ เอพสไตน์ (Epstein) และคณะ (1994:1043) ก็พบว่า ความรู้เรื่องโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับการลดลงของพฤติกรรมทางเพศในอนาคต ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร วัยรุ่นทุกคนมีโอกาสดำเนินการเปิดรับข้อมูลข่าวสารความรู้เรื่องเพศเท่า ๆ กัน จึงทำให้มีความรู้ไม่แตกต่างกัน นั่นก็คือ ความรู้เรื่องเพศไม่ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากผลการศึกษาดังกล่าวนี้ จะเห็นว่าในการปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ หากแต่แสดงให้เห็นว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลตามที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2528 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อเกิดมีภาวะผิดปกติทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลจะปฏิบัติตัวแตกต่างออกไปขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การรับรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหานั้น ๆ และค่านิยมในสังคมนั้น ๆ จากการศึกษา ก็พบว่า ความรู้เรื่องเพศไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น การคบเพื่อน การเที่ยวเตร่ การอยากรู้อยากลองในพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศ ส่งผลให้แสดงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ออกมา เช่นเดียวกับการศึกษาของสมชาย ลักษณะนุรักษ์ (2527 : ก) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ คือ ปัจจัยกระตุ้น เช่น การชอบเที่ยว การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละพฤติกรรมเสี่ยงก็พบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกตัวแปร โดยมีระดับความเข้มของความสัมพันธ์ที่ระดับปานกลาง และสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นั่นแสดงว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นักเรียนประพฤติดันขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วย เป็นไปตามคำกล่าวที่ว่า ความรู้และทัศนคติต่างมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ (นิภา มนูญปัจ, 2527 : 82) นอกจากนี้การเกิดทัศนคติ

ในทางบวกหรือลบต่อเรื่องใดนั้น มักจะขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ เช่น ประสบการณ์เดิม การรับรู้ อารมณ์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี (ชม ภูมิภาค, 2523 : 159) และสอดคล้องกับการศึกษาของพิมพ์พรรณ ศิลป์สุวรรณ (2536: 108-115) ที่พบว่าระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ โดยที่กลุ่มที่มีเจตคติในระดับดีจะมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แตกต่างไปจากกลุ่มที่มีระดับเจตคติปานกลาง และเจตคติไม่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของคนอื่น ๆ เช่นกัน (สุกานดา สุวณิชชาติ และคณะ , 2530 : 26-32 , สุนา ชมพูทวีป, 2531 : 100-107) ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำเป็นต้องปลูกฝังให้วัยรุ่นมีค่านิยม และมีเจตคติไปในทางที่ดีงาม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของไทยด้วย

7. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์

การดื่มสุราหรือของมีเมา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดื่มสุราหรือของมีเมากับการมีเพศสัมพันธ์พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความเข้มของความสัมพันธ์ที่ระดับปานกลาง นั่นคือ การดื่มสุราส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นตามมา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุรัตน์ เจียมประชาชนรากร (2537: 146) และการศึกษาของ ทราลีนและเลวิน (Traeen and Liwin) (1992 : 253) ซึ่งพบว่า การดื่มสุราหรือของมีเามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคล้ายคลึงกับการศึกษาของกุลยา สุร่ายพรหม (2538: 110) และตันสนีย์ พัทธ์ศรี (2536: 68) ซึ่งพบว่า การดื่มสุราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการดื่มสุรา หรือของมีเมาต่าง ๆ มีผลทำให้ขาดความยับยั้งคิด ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ติดตามมา รวมทั้งกล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น

การไปเที่ยวสถานเริงรมย์

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความเข้มของความสัมพันธ์ระดับปานกลาง นั่นคือนักเรียนที่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ต่าง ๆ มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชวชนม สกนธวัฒน์ (2538: 62-64) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์อื่น ๆ มีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยไปเที่ยว และการศึกษาของจุฬานารถ นุชนารถ (2533: 77) ก็พบว่า การไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการไปในสถานที่แบบนี้จะพบเห็นตัวอย่างจาก นักเที่ยวคนอื่น ๆ และเมื่อเข้าไปเที่ยวมักจะมีการดื่มสุรา ทำให้มีการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ประกอบกับปัจจุบันสถานเริงรมย์บางแห่งจะมีบริการแบบครบวงจร ใน การเข้าไปใช้บริการ ก็จะมีการรวมบริการทางเพศด้วย ดังนั้นจึงมีผลทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาได้ง่าย

การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ กับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยในกลุ่มที่เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจะพบสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยอ่าน โดยความเข้มของความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 :100) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอ่านหนังสือโป๊ เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยอ่าน เพราะหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มักจะมีรูปโป๊ หรือเปลือยหรือเขียนบรรยายถึงการร่วมเพศ เมื่อวัยรุ่นได้อ่านก็อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ เกิดความรู้สึกอยากทดลอง จึงทำให้มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจารุรัตน์ เจียมประชนาการ (2537: 146) ที่พบว่า การอ่านหนังสือลามก หรือการดูภาพการร่วมเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับความเข้มของความสัมพันธ์ที่ระดับปานกลาง สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จะมีการแสดงการกอดจูบ การร่วมเพศอย่างชัดเจน จึงทำให้ไปกระตุ้นความต้องการทางเพศ (ประภาพรณ โอภาสสวัสดิ์, 2537 : 61) ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงอายุร่าเริงทดลอง มีความต้องการทางเพศสูง (สุชาติ โสมประยูร และวราณี โสมประยูร, 2534:45) จึงอาจมีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ (2529 : 76-78) ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 82-83) และการศึกษาของคนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน (จุฑามาศ นุชนารถ, 2531: 76-77 , ศุภจรี วจิวิวัฒน์, 2533: 68-69 และ อังสนา บุญธรรม, 2535: 113)

การจับมือถือแขนกับคูรักรหรือเพศตรงข้าม

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการจับมือถือแขนกับคูรักรหรือเพศตรงข้าม กับการมีเพศสัมพันธ์พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความเข้มของความสัมพันธ์ระดับปานกลาง โดยพบว่านักเรียนที่เคยจับมือถือแขนกับคูรักรหรือเพศตรงข้าม มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยจับมือถือแขนกับคูรักร หรือเพศตรงข้าม ทั้งนี้ก็เนื่องจากการจับมือถือแขนระหว่างเพศชายกับเพศหญิงนั้น เป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยตรง ประสาท อิศระปรีดา (2523: 24) ได้กล่าวว่า การแสดงความรักของวัยรุ่นนั้นมีความแตกต่างกัน แต่ที่พบมากจะมี 8 ประการคือ การให้ของที่ระลึก มีความผูกพันทางใจ เกิดความไว้วางใจกัน มีการแสดงออกเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามพึงพอใจ มีความพยายามเอาชนะคู่แข่ง แสดงความสนิทสนมโดยการถูกเนื้อต้องตัว หรือจับมือถือแขน มีการกอดจูบ และมีการร่วมเพศ ก่อนสมรส และวีณา โคมพนานดร(2538:29) ก็พบว่าการจับมือถือแขนเพิ่มโอกาสที่จะเกิดมีเพศสัมพันธ์ประมาณร้อยละ 10 ทั้งนี้วัยรุ่นที่มีการจับมือถือแขนกับคูรักร หรือเพศตรงข้ามอาจจะส่งผลต่อการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์ตามมา

การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม กับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความเข้มของความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับวีณา โคมพนานดร (2538:29) ที่กล่าวว่าถ้าคนเราใกล้ชิดกันขึ้นจนถึงขั้นการกอดจูบโอกาสเกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมาประมาณร้อยละ 60 ถ้ามีการลูบคลำข้างนอกโอกาสเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 80 และถ้ามีการลูบคลำข้างใน การมีเพศสัมพันธ์มีโอกาสจะเกิดขึ้นถึงเกือบร้อยละ 100 ทั้งนี้เนื่องพฤติกรรมกอดจูบกับคู่อรักนั้นถือเป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้ายของชาย-หญิงก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน (ประสาธ อิศระปริดา, 2523 : 24) ดังนั้นหากวัยรุ่นชายหญิงมีความสัมพันธ์กันจนถึงขั้นกอดจูบ จึงมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ตามมา

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางก่อนมาทางระดับพอใช้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการสอนเพศศึกษาสำหรับวัยรุ่นจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหาและวิธีการสอน จะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เน้นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของวัยรุ่นตามช่วงอายุ รวมทั้งเน้นการปฏิบัติโดยตรงในชีวิตประจำวัน จะต้องสอนให้เกิดความตระหนักว่าเรื่องเพศ ตลอดจนเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องใกล้ตัว การที่จะมีเพศสัมพันธ์จะต้องเกิดจากการไตร่ตรอง(Thinking before haveing sex) แล้วทั้งชายและหญิง ทั้งนี้เพื่อการเตรียมการในการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดตามมา เช่นการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา และที่สำคัญจะต้องเลือกใช้วิธีการสอนที่ทำให้วัยรุ่นมีความคิดริเริ่ม รู้จักใช้วิจารณญาณที่ถูกต้องเหมาะสม เช่นการสอนแบบมีส่วนร่วม (participation Learning) ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับผู้สอน เพื่อให้เกิดการขยาย

ตัวของเครือข่ายความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องที่สุด ที่ทุกคนมีอยู่ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยอาศัย การแสดงออกที่เปิดเผย และไม่ถือเป็นเรื่องอับอาย เช่น การพูด และการเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ความรู้ที่ผ่านการวิเคราะห์ วิจารณ์แล้ว

2. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ทศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมี เพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการสอนเพศศึกษาจึงควรเน้นการปลูกฝังทัศนคติ เพื่อให้วัยรุ่นเกิดจิตสำนึกที่ดีในเรื่องเกี่ยวกับเพศ ในอันที่จะส่งผลให้ประพฤติ ปฏิบัติตนให้ เหมาะสมสอดคล้องกับสังคม และวัฒนธรรมอันดีงาม

3. การวิจัยครั้งนี้พบว่า อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุด คือ 10 ปี และพบว่า อายุมากขึ้น การมีเพศสัมพันธ์จะเพิ่มมากขึ้นด้วย และยังพบว่าอายุมีความสัมพันธ์ต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ฉะนั้นหลักสูตรการสอนเพศศึกษา หรือการให้คำแนะนำเรื่องเพศแก่ เด็กที่เริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ควรมีความต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีเนื้อหาครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ชีววิทยา จิตวิทยา สังคม วิทยา และสุขวิทยา รวมทั้งควรปรับปรุงสื่อการสอนให้มีคุณภาพ และทันสมัยเหมาะสมกับสภาพ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

4. การวิจัยครั้งนี้พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรพิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายประจำเดือนของวัยรุ่นอย่างรอบคอบ

5. การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มสุรา ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ อ่าน หนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีความสัมพันธ์กับการมี เพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นควรจะเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับการดื่มสุรา การไป เที่ยวสถานเริงรมย์ ตลอดจนการอ่าน และดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียน และ ควรมีการเข้มงวดกวดขันในการจำหน่ายสุราให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี รวมทั้งควรมีการห้ามเด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปีไปเที่ยวตามสถานบริการต่าง ๆ เช่น ไนต์คลับ ผับ อาบอบนวด และเข้มงวด จับกุม เกี่ยวกับการผลิตและจำหน่าย ตลอดจนบริการให้เช่าสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวี ดีโอที่ไม่เหมาะสม ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. 2473 อย่างจริงจัง

6 การวิจัยครั้งนี้พบว่า การจับมือถือแขน การกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้ามมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นพ่อ แม่หรือผู้ปกครอง ควรอบรมสั่งสอน ปลุกฝังให้เด็กผู้หญิงรักษาวลสงวนตัว เคารพคุณค่าของตนเอง ในขณะเดียวกันเด็กผู้ชายก็ควรปลุกฝังให้มีความรับผิดชอบ ให้เกียรติเพศตรงข้าม และมีความเป็นสุภาพบุรุษ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ในเรื่องค่านิยมทางเพศ รวมทั้งแบบแผนการมีพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นว่าเป็นอย่างไร โดยใช้วิธีการสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth Interview) เพื่อที่จะสามารถเข้าใจถึงการเกิดพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างละเอียดลึกซึ้งมากขึ้น ในด้านค่านิยม หรือทัศนคติ
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษาถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศ ในกลุ่มอื่น ๆ เช่นวัยรุ่นนอกระบบการศึกษา กลุ่มวัยรุ่นในชุมชนแออัด หรือในเขตชนบท เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศชาย และเพศหญิง เนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วพฤติกรรมทางเพศของชายและหญิง จะมีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย